CONSEIL D'ETAT
LEGISLATION
25-04-2017
RAAD VAN STATE
WETGEVING

Vlaamse Regering

61392/3

Ontwerp van decreet inzake maatregelen ter verlaging van de kosten voor de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid en tot wijziging van diverse decreten

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering en de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De minister-president van de Vlaamse Regering en de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding zijn ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en gewestaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid.

Art. 3. In dit decreet wordt verstaan onder:

1° abonnee: een natuurlijk persoon of rechtspersoon die gebruikmaakt van een elektronische communicatiedienst ter uitvoering van een contract dat hij sloot met een elektronische communicatieoperator in ruime zin;

2° diensten van de informatiemaatschappij: elke dienst die gewoonlijk tegen vergoeding, via elektronische weg, op afstand en op individueel verzoek van een afnemer van diensten verricht wordt. Omroepdiensten zijn daarbij niet inbegrepen. In deze definitie wordt verstaan onder:

a) 'op afstand': een dienst die geleverd wordt zonder dat de partijen gelijktijdig aanwezig zijn;

b) 'langs elektronische weg': een dienst die verzonden en ontvangen wordt via elektronische apparatuur voor de verwerking en de opslag van gegevens, en die geheel via draden, radio, optische middelen of andere elektromagnetische middelen wordt verzonden, doorgeleid en ontvangen. Verwerking omvat digitale compressie;

c) 'op individueel verzoek van een afnemer van diensten': een dienst die op individueel verzoek via de transmissie van gegevens wordt geleverd.

3° elektronische communicatiedienst: een gewoonlijk tegen vergoeding aangeboden dienst die geheel of hoofdzakelijk bestaat uit het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken. De voormelde dienst bestaat uit telecommunicatiediensten en transmissiediensten op netwerken die voor omroep worden gebruikt, maar niet de diensten die overgebrachte inhoud, met behulp van elektronische communicatienetwerken en -diensten, leveren of redactioneel controleren. De diensten van de informatiemaatschappij, die niet geheel of hoofdzakelijk bestaan uit het overbrengen van signalen via elektronische communicatienetwerken horen er evenmin bij;

4° elektronisch communicatienetwerk: de transmissiesystemen, de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie, via:
   a) draad;
   b) radiogolven;
   c) optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken;
   d) elektriciteitsnetten, als ze voor overdracht van signalen worden gebruikt;
   e) netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie;
   Vaste terrestrisch netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet. Het gaat alleen om elektronische communicatienetwerken die geheel of hoofdzakelijk gebruikt worden om voor het publiek beschikbare elektronische communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten;

5° elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid: een elektronisch communicatienetwerk dat breedbandtoegangsdiensten kan leveren met een snelheid van minstens 30Mbps;

6° elektronische communicatieoperator in enge zin: een onderneming die elektronische communicatienetwerken bouwt, exploiteert, leidt of beschikbaar stelt of waaraan een vergunning is verleend om elektronische communicatienetwerken te bouwen, te exploiteren, te leiden of beschikbaar te stellen en die valt onder het toepassingsgebied van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie;

7° elektronische communicatieoperator in ruime zin: een onderneming die elektronische communicatienetwerken bouwt, exploiteert, leidt of beschikbaar stelt of waaraan een vergunning is verleend om elektronische communicatienetwerken te bouwen, te exploiteren, te leiden of beschikbaar te stellen, en die valt onder het toepassingsgebied van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie of van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie;

8° fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen. Kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels en elementen van netwerken die worden gebruikt voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water, zijn geen fysieke infrastructuur;

9° IGB: de instantie voor geschillenbeslechting inzake netwerkinfrastructuren, opgericht door het samenwerkingsakkoord van 1 december 2016 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewet, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de omzetting van richtlijn 2014/61/EU;

10° kritieke nationale infrastructuur: de infrastructuur die als kritiek is aangeduid ter uitvoering van artikel 5 van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van kritieke infrastructuren;
11° netwerkaansluitpunt: het fysieke punt waarop een abonnee de toegang tot een elektronisch communicatienetwerk wordt geboden. In geval van netwerken met schakelings- of routeringsfuncties wordt het netwerkaansluitpunt bepaald door middel van een specifiek netwerkadres, dat aan een abonneenummer of -naam gekoppeld kan zijn;
12° netwerkexploitant: een onderneming die fysieke infrastructuur aanbiedt voor een van de volgende diensten:
a) de distributie van gas, als die dienst onder de Vlaamse bevoegdheid valt;
b) de distributie van elektriciteit, met inbegrip van straatverlichting, binnen een geografisch afgebakend gebied in het Vlaamse Gewest;
c) de productie, het transport of de distributie van stadsverwarming, dat wil zeggen de thermische energie in de vorm van stoom of warm water vanuit een centrale productie-installatie via een netwerk dat verbonden is met verschillende gebouwen of locaties, om ruimten of processen te verwarmen;
d) de productie, het transport of de distributie van water, met inbegrip van de verwijdering of verwerking van afval- en rioolwater en drainagesystemen;
e) de volgende vervoersdiensten:
1) de wegen en de waterwegen;
2) de havens, luchthavens en De Lijn;
13° omroepdienst: een van de volgende zaken:
a) een dienst als vermeld in artikel 56 en 57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, die valt onder de redactionele verantwoordelijkheid van een aanbieder van de dienst, met als hoofddoel de levering aan het algemene publiek van audiovisuele of auditieve programma's ter informatie, vermaak, educatie of met culturele inslag, via elektronische communicatienetwerken;
b) commerciële communicatie.

Hoofdstuk 2. Toegang tot fysieke infrastructuur

Art. 4. Op schriftelijk of digitaal verzoek van een elektronische communicatieoperator in ruime zin willigen netwerkexploitanten en elektronische communicatieoperatoren in enge zin redelijke verzoeken om toegang tot hun fysieke infrastructuur in, als dat om een van de volgende redenen nodig is:
1° de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid;
2° het onderhoud of het opwaarderen ervan.

De toegang wordt ingewilligd onder billijke en redelijke eisen en voorwaarden, met inbegrip van de prijs. De verzoeker voegt bij het schriftelijke of digitale verzoek een overzicht van de elementen van zijn project waarvoor hij om toegang verzoekt, en een tijdschema.

Art. 5. De netwerkexploitant of de elektronische communicatieoperator in enge zin steunt elke weigering om toegang te verlenen op objectieve, transparante en evenredige criteria, zoals:
1° de technische geschiktheid van de fysieke infrastructuur waarvoor om toegang wordt verzocht voor het onderbrengen van de elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid;
2° de beschikbaarheid van ruimte om de elementen van de elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid onder te brengen. Daarbij wordt onder meer rekening gehouden met de behoorlijk gemotiveerde

toekomstige behoeften aan ruimte van de netwerkexploitant of de elektronische communicatieoperator in enge zin;

3° overwegingen over de veiligheid en de volksgezondheid;

4° de integriteit en veiligheid van alle reeds aangelegde netwerken, namelijk van kritieke nationale of Vlaamse infrastructuur;

5° het risico van ernstige verstoring van de geplande elektronische communicatiediensten als andere diensten via dezelfde fysieke infrastructuur worden verstrekt;

6° de vraag of de netwerkexploitant of de elektronische communicatieoperator in enge zin beschikt over levensvatbare alternatieve middelen voor het verlenen van wholesaletoegang tot fysieke netwerkinfrastructuur die geschikt is voor het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid, op voorwaarde dat hij de toegang onder billijke en redelijke voorwaarden verleent.

De Vlaamse Regering kan een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur als vermeld in het eerste lid, 4°, opstellen.

De netwerkexploitant of de elektronische communicatieoperator in enge zin geeft uiterlijk twee maanden na de ontvangst van het volledige verzoek om toegang de redenen voor de weigering op, tenzij andere specifieke sectorale regelingen een kortere termijn opleggen.

Hoofdstuk 3. Transparantie van bestaande fysieke infrastructuur

Art. 6. Om elektronische communicatieoperatoren in ruime zin in staat te stellen een verzoek tot toegang in te dienen, verlenen netwerkexploitanten of elektronische communicatieoperatoren in ruime zin, op schriftelijk of digitaal verzoek, elektronische communicatieoperatoren in ruime zin toegang tot de volgende minimuminformatie over hun bestaande fysieke infrastructuur, als ze die niet via KLIP beschikbaar stellen:

1° de locatie en de route;

2° de aard en het huidige gebruik van de infrastructuur;

3° een contactpunt.

In het eerste lid wordt verstaan onder KLIP: het Kabel- en Leidinginformatieportaal dat een elektronisch informatiesysteem is voor de ontsluiting en de uitwisseling van informatie over kabels en leidingen ter uitvoering van het KLIP-decreet van 14 maart 2008.

De elektronische communicatieoperator in ruime zin verduidelijkt in zijn verzoek in welk gebied hij de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid overweegt. De ontvanger van het verzoek verleent toegang tot die informatie binnen twee maanden na de ontvangst van het schriftelijke of digitale verzoek en hanteert daarbij evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden.

De Vlaamse Regering kan de modaliteiten van het verzoek nader regelen.

Art. 7. De netwerkexploitanten en de elektronische communicatieoperatoren in enge zin gaan in op schriftelijke of digitale, redelijke verzoeken van een elektronische communicatieoperator in ruime zin om specifieke elementen van hun fysieke infrastructuur ter plaatse te inspecteren. De verzoeker verduidelijkt welke elementen van de fysieke infrastructuur van het betrokken netwerk hij wil inspecteren, met het oog op de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid. De ontvanger van het verzoek willigt, uiterlijk een maand na de ontvangst van het verzoek, het verzoek in onder evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden.

Art. 8. Kritieke nationale infrastructuur is vrijgesteld van de verplichtingen, vermeld in artikel 6 en 7. De Vlaamse Regering kan een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur opstellen, die ook is vrijgesteld van de verplichtingen, vermeld in artikel 6 en 7.

Hoofdstuk 4. Handhaving

Art. 9. Elke netwerkexploitant of elektronische communicatieoperator in ruime zin kan een geschil bij het IGB aanhangig maken wanneer hij meent dat de verplichtingen, bepaald in artikel 4 tot en met 7 geschonden zijn. Elke partij behoudt de mogelijkheid om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie.

Art. 10. Een administratieve geldboete van 250 tot 25.000 euro kan opgelegd worden als blijkt, uit uitspraak van het IGB of uit uitspraak van een gerechtelijke instantie, dat een partij het recht van toegang onterecht weigert overeenkomstig artikel 4 en 5, of een inbreuk pleegt op de verplichtingen, vermeld in artikel 6 en 7.

Bij het bepalen van het bedrag van de administratieve geldboete wordt rekening gehouden met de ernst van de inbreuk en, in voorkomend geval, met verzachtende omstandigheden.

De administratieve geldboete kan alleen worden opgelegd binnen een termijn van een jaar na de uitspraak van het IGB of de uitspraak van een gerechtelijke instantie.

Art. 11. §1. De Vlaamse Regering wijst aan wie de geldboete kan opleggen en de aanmaningen kan verrichten.

De partij die in gebreke blijft, wordt van de beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete op de hoogte gebracht met een aangetekend schrijven. De Vlaamse Regering kan een andere betekeningswijze toestaan waarbij de datum van kennisgeving met zekerheid kan worden vastgesteld.

De kennisgeving van de beslissing vermeldt het bedrag, de wijze waarop en de termijn waarin de boete moet worden betaald.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het opleggen en het betalen van de administratieve geldboete.

§2. De administratieve geldboete wordt geïnd en ingevorderd ten voordele van het Eigen Vermogen Informatie Vlaanderen, vermeld in artikel 7 van het decreet van 15 januari 2016 houdende diverse maatregelen inzake de ontbinding van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen en de oprichting van het Eigen Vermogen Informatie Vlaanderen. De Vlaamse Regering wijst aan wie de geldboete kan innen en invorderen.

Als de partij die in gebreke blijft, weigert de administratieve geldboete te betalen, wordt ze bij dwangbevel ingevorderd. De Vlaamse Regering wijst aan wie een dwangbevel kan uitvaardigen en uitvoerbaar kan verklaren. Een dwangbevel wordt betekend bij deurwaardersexploot met bevel tot betaling.

De bepalingen, vermeld in deel V van het Gerechtelijk Wetboek, zijn van toepassing op het dwangbevel.

De vordering tot betaling van de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, vanaf de datum waarop ze definitief is ontstaan. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, vermeld in artikel 2244 tot en met 2250 van het Burgerlijk Wetboek.

Hoofdstuk 5. Wijzigingsbepalingen

Afdeling 1. Wijziging van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven

Art. 12. Aan artikel 104 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, gewijzigd bij de wet van 19 december 1997, wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Dit artikel is niet van toepassing als een operator van een elektronisch communicatienetwerk een beroep doet op het recht van toegang conform artikel 4 van het decreet van xx inzake maatregelen ter verlaging van de kosten voor de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid en tot wijziging van diverse decreten.".

Afdeling 2. Wijziging van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993

Art. 13. Aan artikel 42 van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 worden een tweede en een derde lid toegevoegd, die luiden als volgt:

"Weigeringen van vergunningen voor de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid in de fysieke infrastructuur van de wegbeheerder, de waterwegbeheerder, de beheerder van de zeewering of de dijken zijn met redenen omkleed op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria, zoals:

1° de technische geschiktheid van de betrokken infrastructuur voor het onderbrengen van de elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid;

2° de beschikbaarheid van ruimte om de elementen van de elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid onder te brengen. Daarbij wordt onder meer rekening gehouden met de behoorlijk gemotiveerde toekomstige behoeften aan ruimte van de wegbeheerder, de waterwegbeheerder, de beheerder van de zeewering of de dijken;

3° overwegingen over de veiligheid en de volksgezondheid;

4° de integriteit en veiligheid van alle reeds aangelegde netwerken, namelijk van kritieke nationale of Vlaamse infrastructuur;

5° het risico van ernstige verstoring van de geplande elektronische communicatiediensten als andere diensten via dezelfde fysieke infrastructuur worden verstrekt;

6° de vraag of de beheerder van de betrokken infrastructuur beschikt over levensvatbare alternatieve middelen voor het verlenen van wholesaletoegang tot fysieke netwerkinfrastructuur die geschikt zijn voor het bouwen, exploiteren, leiden of beschikbaar stellen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid, op voorwaarde dat hij de toegang onder billijke en redelijke voorwaarden verleent.

In dit artikel wordt verstaan onder:

1° elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid: transmissiesystemen, schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals niet-actieve netwerkelementen, die het mogelijk maken signalen over te brengen en breedbandtoegangsdiensten te leveren met een snelheid van minstens 30 Mbps via draad, radiogolven, optische of

andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, als die voor de overdracht van signalen worden gebruikt, netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet;

2° fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen. Kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels, zijn geen fysieke infrastructuur.".

Afdeling 3. Wijzigingen van het KLIP-decreet van 14 maart 2008

Art. 14. Aan artikel 2, §1, van het KLIP-decreet van 14 maart 2008, gewijzigd bij de decreten van 17 januari 2014 en 18 maart 2016, een punt 16° toegevoegd, dat luidt als volgt:
"16° elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid: de transmissiesystemen, de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie, via:
a) draad;
b) radiogolven;
c) optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken;
d) elektriciteitsnetten, als ze voor overdracht van signalen worden gebruikt;
e) netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie.
Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet. Het gaat alleen om elektronische communicatienetwerken die geheel of hoofdzakelijk gebruikt worden om voor het publiek beschikbare elektronische communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten met een snelheid van minstens 30Mbps.".

Art. 15. Aan artikel 2 van hetzelfde decreet wordt een paragraaf 3 toegevoegd, die luidt als volgt:

"Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid."

Art. 16. Aan artikel 3 van hetzelfde decreet wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Het doel is ook de uitrol van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid te vergemakkelijken en te stimuleren, door meer gezamenlijk gebruik van bestaande fysieke infrastructuur en een efficiëntere aanleg van nieuwe fysieke infrastructuur.".

Art. 17. Aan artikel 20 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 17 januari 2014, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De vrijstelling, vermeld in het eerste lid, geldt niet als de planaanvraag wordt ingediend met het oog op de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid.".

Afdeling 4. Wijziging van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013

Art. 18. Aan artikel 6.4.4 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, gewijzigd bij de decreten van 15 juli 2016 en 25 april 2014, wordt een paragraaf 4 toegevoegd, die luidt als volgt:

"§4. Weigeringen van toelatingen voor de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid zijn met redenen omkleed op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria.

Elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid zijn transmissiesystemen, schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals niet-actieve netwerkelementen, die het mogelijk maken signalen over te brengen en breedbandtoegangsdiensten te leveren met een snelheid van minstens 30 Mbps via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken, elektriciteitsnetten, als die voor de overdracht van signalen worden gebruikt, netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie. Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet.".

Afdeling 5. Wijzigingen van het GIPOD-decreet van 4 april 2014

Art. 19. Aan artikel 2 van het GIPOD-decreet van 4 april 2014, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Dit decreet voorziet in de gedeeltelijke omzetting van richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid."

Art. 20. In artikel 3 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er worden een punt 2°/1 tot en met 2°/3 ingevoegd, die luiden als volgt:

"2°/1 civiele werken: een geheel van bouwkundige of civieltechnische werken met een oppervlakte van meer dan 50 m^2, dat bestemd is om een economische of technische functie te vervullen en dat een of meer elementen van een fysieke infrastructuur omvat;

2°/2 elektronisch communicatienetwerk: de transmissiesystemen, de schakel- of routeringsapparatuur en andere middelen, zoals netwerkelementen die niet actief zijn, die het mogelijk maken signalen over te brengen, ongeacht de aard van de overgebrachte informatie, via:

a) draad;
b) radiogolven;
c) optische of andere elektromagnetische middelen, zoals satellietnetwerken, vaste en mobiele terrestrische netwerken;
d) elektriciteitsnetten, als ze voor de overdracht van signalen worden gebruikt;
e) netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie.

Vaste terrestrische netwerken omvatten circuit- en pakketgeschakelde netwerken, met inbegrip van internet. Het gaat enkel om elektronische communicatienetwerken die geheel of hoofdzakelijk gebruikt worden om voor het publiek beschikbare elektronische communicatiediensten aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten;

2°/3 elektronische communicatieoperator: een onderneming die elektronische communicatienetwerken bouwt, exploiteert, leidt of beschikbaar stelt, of waaraan een vergunning is verleend om elektronische communicatienetwerken te bouwen, te exploiteren, te leiden of beschikbaar te stellen;";

2° er wordt een punt 3°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"3°/1 fysieke infrastructuur: elk element van een netwerk dat bedoeld is om er andere elementen van een netwerk in onder te brengen zonder dat het zelf een actief element van het netwerk wordt, zoals buizen, masten, kabelgoten, inspectieputten, mangaten, straatkasten, gebouwen of ingangen in gebouwen, antenne-installaties, torens en palen. Kabels, met inbegrip van ongebruikte glasvezels, zijn geen fysieke infrastructuur;";

3° er wordt een punt 5°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"5°/1 geschillencommissie: de geschillencommissie voor de coördinatie van de civiele werken;";

3° er worden een punt 7°/1 en een punt 7°/2 ingevoegd, die luiden als volgt:

"7°/1 kritieke nationale infrastructuur: de infrastructuur die als kritiek is aangeduid ter uitvoering van de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van kritieke infrastructuren;

7°/2 netwerkexploitant: een onderneming die fysieke infrastructuur aanbiedt voor een van de volgende diensten:

a) de distributie van gas, als die dienst onder de Vlaamse bevoegdheid valt;

b) de distributie van elektriciteit, met inbegrip van straatverlichting, binnen een geografisch afgebakend gebied in het Vlaamse Gewest;

c) de productie, het transport of de distributie van stadsverwarming, dat wil zeggen de thermische energie in de vorm van stoom of warm water vanuit een centrale productie-installatie via een netwerk dat verbonden is met verschillende gebouwen of locaties, om ruimten of processen te verwarmen;

d) de productie, het transport of de distributie van water, met inbegrip van de verwijdering of verwerking van afval- en rioolwater en drainagesystemen;

e) de volgende vervoersdiensten:

1) de wegen en de waterwegen;

2) de havens, luchthavens en De Lijn;".

Art. 21. Aan artikel 4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt een tweede lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Het doel is ook, tegen lagere kosten, de uitrol van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid te vergemakkelijken en te stimuleren door een efficiëntere aanleg van nieuwe fysieke infrastructuur.".

Art. 22. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt een hoofdstuk 10/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Hoofdstuk 10/1. Bepalingen in uitvoering van de richtlijn 2014/61/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid".

Art. 23. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hoofdstuk 10/1, ingevoegd bij artikel 20, een artikel 16/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 16/1. In afwijking van artikel 8, §1 en §2, geven de netwerkexploitanten en de elektronische communicatieoperatoren of natuurlijke personen of rechtspersonen, die ze aanwijzen, alle civiele werken in GIPOD in, als een elektronische communicatieoperator voor hetzelfde gebied een synergie-interessezone heeft ingegeven.

Het civiele werk wordt uiterlijk twee maanden voor de geplande aanvang van de werkzaamheden in GIPOD ingegeven als het geen aanleiding kan geven tot een verplaatsingswerk. Het civiele werk wordt vanaf het moment dat de zone van de werkzaamheden bekend is en uiterlijk zes maanden voor de geplande aanvang van de werkzaamheden in GIPOD ingegeven als het aanleiding kan geven tot een verplaatsingswerk of als het werk opgenomen is in een door de netwerkexploitant of elektronische communicatieoperator verplicht te beheren meerjarenplanning.

Het civiele werk wordt in GIPOD ingegeven conform artikel 8, §3.".

Art. 24. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/2 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 16/2. De netwerkexploitanten en de elektronische communicatieoperatoren verstrekken over civiele werken waarvoor een vergunning is verleend, waarvoor een vergunningsprocedure loopt of waarvoor binnen de komende zes maanden een eerste vergunning wordt aangevraagd, al de volgende informatie als een elektronische communicatieoperator voor hetzelfde gebied een synergie-interessezone heeft ingegeven:

1° de locatie en het type werkzaamheden;
2° de netwerkelementen die erbij betrokken zijn;
3° de geraamde datum voor de aanvang van de werkzaamheden en de duur ervan;
4° een contactpunt.

In zijn verzoek vermeldt de elektronische communicatieoperator die de aanvraag indient, het gebied waarin hij de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid overweegt.".

Art. 25. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/3 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 16/3. §1. De netwerkexploitanten en de elektronische communicatieoperatoren willigen elke redelijke synergieaanvraag van elektronische communicatieoperatoren in, voor een civiel werk met het oog op de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken, onder transparante en niet-discriminerende voorwaarden, als de civiele werken direct of indirect, geheel of gedeeltelijk gefinancierd worden met overheidsgeld op voorwaarde dat:

1° het geen aanvullende kosten, met inbegrip van kosten door bijkomende vertragingen, met zich meebrengt voor het oorspronkelijk gepland civiele werk;
2° het geen belemmering vormt voor de controle over de coördinatie van de werken;

3° de synergie uiterlijk aangevraagd wordt één maand voor een vergunning aangevraagd wordt voor de civiele werken of, als er geen vergunning nodig is, uiterlijk twee maanden vóór de aanvang van de civiele werken.

In het eerste lid, 3°, wordt onder vergunning een van de volgende toelatingen of vergunningen verstaan:

1° een toelating als vermeld in artikel 6.4.4, §1 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013, als er geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen conform artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening nodig is voor de civiele werken;

2° een vergunning als vermeld in artikel 40 tot en met 43bis van het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, als er geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen conform artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en geen toelating conform artikel 6.4.4, §1 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013 nodig is voor de civiele werken;

3° een omgevingsvergunning voor een stedenbouwkundige handeling als vermeld in artikel 4.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, als die vergunning nodig is voor de civiele werken.

§2. Om de aanvraag conform paragraaf 1, eerste lid, 3°, tijdig te kunnen indienen, geven de netwerkexploitanten en de elektronische communicatieoperatoren die zich in het GIPOD geregistreerd hebben, ten minste twee keer per jaar en uiterlijk op 30 juni en 31 december van elk jaar de jaarlijkse planning van de civiele werken in GIPOD in.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat het ingeven van de planning, vermeld in het eerste lid, niet de werken aan kritieke nationale of Vlaamse infrastructuur omvat. De Vlaamse Regering kan een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur opstellen.

§3. Een synergie wordt conform artikel 11 aangevraagd.

Als de netwerkexploitant of de elektronische communicatieoperator een coördinatievergadering als vermeld in artikel 11, §2, organiseert voor civiele werken, nodigt hij ten minste de elektronische communicatieoperatoren uit van wie de synergie-interessezone en de zone van het civiele werk elkaar overlappen.

§4. De Vlaamse Regering kan de prijszetting regelen voor de coördinatie van de civiele werken als die geheel of gedeeltelijk verricht zijn met financiële steun van het Vlaamse Gewest.

§5. De netwerkexploitant of de elektronische communicatieoperator hoeft niet in te gaan op de synergieaanvragen, vermeld in paragraaf 1, als zijn infrastructuur in de zone van de synergieaanvraag kritieke nationale infrastructuur is. Dat geldt ook voor de infrastructuur die de Vlaamse Regering eventueel als Vlaamse kritieke infrastructuur heeft aangeduid overeenkomstig paragraaf 2.".

Art. 26. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/4 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 16/4. §1. Er wordt een geschillencommissie opgericht. De geschillencommissie neemt kennis, op verzoek van een van de betrokken partijen, van geschillen over de coördinatie van de civiele werken of over de transparantie van de geplande civiele werken als er werken voor de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid bij

betrokken zijn. Elke partij behoudt de mogelijkheid om de zaak aanhangig te maken bij een gerechtelijke instantie.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het indienen van een verzoek.

§2. De geschillencommissie telt drie leden. De Vlaamse Regering benoemt de leden. De geschillencommissie bestaat uit de volgende leden:

1° de twee leden, aangewezen door de Vlaamse Regering om te zetelen in het IGB, vermeld in artikel 4, 5° van het samenwerkingsakkoord van 1 december 2016 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de omzetting van richtlijn 2014/61/EU;

2° een lid dat het beleidsdomein Media vertegenwoordigt.

De leden wijzen in hun midden een voorzitter aan.

De geschillencommissie kan een beroep doen op deskundigen die geen lid zijn van de geschillencommissie, onder de voorwaarden, te bepalen door de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering kan de wijze bepalen waarop de leden van de geschillencommissie vergoed worden, inclusief de vergoeding voor reis- en verblijfskosten.

De leden worden benoemd voor een termijn van vier jaar. Hun mandaat kan twee keer verlengd worden met een nieuwe termijn van vier jaar.

§3. De partijen dragen de kosten voor de werking van de geschillencommissie, de vergoeding van de leden, de expertisekosten of de kosten voor het door de geschillencommissie bevolen onderzoek. De partijen kunnen onderling overeenkomen over de verdeling van die kosten.

Art. 27. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/5 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 16/5. §1. De geschillencommissie streeft een consensus na. Bij gebrek aan een consensus in haar midden neemt de geschillencommissie met een tweederdemeerderheid van de aanwezige leden zo spoedig mogelijk een beslissing en in elk geval binnen een termijn van twee maanden nadat ze het volledige verzoek heeft ontvangen.

In uitzonderlijke gevallen, aanvaard door minstens twee derde van de aanwezige leden, kan de termijn van twee maanden overschreden worden.

§2. De geschillencommissie bevestigt aan de indiener van de klacht de volledigheid van zijn verzoek of verduidelijkt welke elementen ontbreken.

§3. De geschillencommissie kan een beslissing nemen waarin billijke en redelijke eisen en voorwaarden, waaronder de prijs, worden vastgesteld. Ze beslist ook over de verdeling van de kosten, bedoeld in artikel 16/4, §3, als de partijen hierover geen akkoord hebben bereikt.

§4. Om geldig te beraadslagen en te beslissen, moet twee derde van de leden van de geschillencommissie aanwezig zijn.

Bij een onvoldoende aantal leden om geldig te beraadslagen, kan de geschillencommissie bijeengeroepen worden voor een nieuwe vergadering binnen een minimumtermijn van drie werkdagen. In dat geval is het eerste lid niet meer van toepassing.

§5. De geschillencommissie brengt de partijen op de hoogte van haar beslissing binnen veertien werkdagen na de dag van de beslissing.".

Art. 28. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/6 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 16/6. Tegen alle beslissingen van de geschillencommissie kan binnen zestig dagen nadat de geschillencommissie de partijen op de hoogte heeft gebracht van de beslissing beroep met volle rechtsmacht worden ingesteld bij het Marktenhof, rechtsprekend zoals in kort geding. Het hof kan de aangevochten beslissing vervangen door een nieuwe beslissing.

Het hoger beroep wordt ingesteld via een verzoekschrift tegen de geschillencommissie. Het hof brengt de partijen die bij de aangevochten beslissing betrokken zijn, aangetekend op de hoogte van het beroep.".

Art. 29. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/7 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 16/7. Een administratieve geldboete van 250 tot 25.000 euro kan opgelegd worden als blijkt, uit uitspraak van de geschillencommissie of uitspraak van een gerechtelijke instantie, dat een netwerkexploitant of elektronische communicatieoperator een inbreuk pleegt op de verplichtingen, vermeld in artikel 16/1 tot en met 16/3.

Bij het bepalen van het bedrag van de administratieve geldboete wordt rekening gehouden met de ernst van de inbreuk en, in voorkomend geval, met verzachtende omstandigheden.

De administratieve geldboete kan alleen worden opgelegd binnen een termijn van een jaar na de dag van uitspraak van de geschillencommissie of de uitspraak van een gerechtelijke instantie.".

Art. 30. In hetzelfde decreet, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 18 maart 2016, wordt in hetzelfde hoofdstuk 10/1 een artikel 16/8 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 16/8. Het opleggen en betalen van de geldboete en het verrichten van aanmaningen verloopt conform artikel 16, §2.

Het innen en invorderen van de administratieve geldboete verloopt conform artikel 16, §3.".

Brussel, 24 april 2017.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

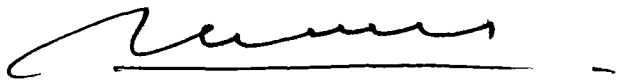

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding,

Liesbeth HOMANS

ONTWERP VAN DECREET INZAKE MAATREGELEN TER VERLAGING VAN DE KOSTEN VAN DE AANLEG VAN ELEKTRONISCHE COMMUNICATIENETWERKEN MET HOGE SNELHEID EN TOT WIJZIGING VAN DIVERSE DECRETEN

MEMORIE VAN TOELICHTING

A. Algemene toelichting

1. Samenvatting

Dit decreet beoogt de gedeeltelijke omzetting van de Europese Richtlijn 2014/61/EU van 15 mei 2014 inzake maatregelen ter verlaging van de kosten van de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid (verder 'BBC-Richtlijn').

2. Situering

2.1 Probleemstelling

De Europese Unie heeft de BBC-richtlijn aangenomen omdat de uitrol van vaste en draadloze elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid in de hele Unie aanzienlijke investeringen vergt, waarvan een significant deel gaat naar civieltechnische werken. Een groot deel van die kosten ontstaat doordat de uitrol op een aantal punten inefficiënt is als gevolg van een onderbenutting van bestaande passieve infrastructuur (zoals kabelgoten, leidingen, mangaten, straatkasten, palen, masten, antenne-installaties, torens en andere ondersteunende constructies), gebrek aan coördinatie van civiele werken, belastende administratieve vergunningsprocedures en knelpunten bij de aanleg van netwerken in gebouwen. Dit veroorzaakt hoge financiële drempels, vooral in plattelandsgebieden.

Maatregelen voor een efficiënter gebruik van bestaande infrastructuur die beogen de kosten omlaag te brengen en obstakels bij de uitvoering van nieuwe civieltechnische werken uit de weg te ruimen, kunnen een belangrijke bijdrage leveren tot een snelle en uitgebreide aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid, zonder dat dit ten koste gaat van doelmatige concurrentie, en zonder het nadelig beïnvloeden van de veiligheid, de beveiliging en het soepel functioneren van de bestaande publieke infrastructuren.

Daarom heeft de BBC-Richtlijn als doelstelling om de kosten van de aanleg van telecominfrastructuur te beperken door:

- Gezamenlijk gebruik van en informatie over bestaande fysieke infrastructuur van andere nutssectoren;
- Een efficiëntere aanleg van nieuwe fysieke breedbandinfrastructuur door meer coördinatie van werken, afgestemde vergunningsprocedures en het proactief voorzien van voor breedband bestemde binnenhuisinfrastructuur.

De BBC-richtlijn geeft invulling aan een doelstelling van de Digitale Agenda om tegen 2020 alle Europeanen toegang te geven tot veel sneller internet (30 Mbps of meer) en ten minste 50 % van de Europese huishoudens toegang te geven tot een internetverbinding van meer dan 100 Mbps. Deze doelstelling werd bevestigd

in één van de 3 pijlers van de Digitale Eengemaakte Markt: " an environment where digital networks and services can prosper".

De BBC-richtlijn verplicht de omzetting in nationale wetgeving tegen 1 januari 2016 (met toepassing ervan vanaf 1 juli 2016).

2.2. Belgische context

Deze BBC-richtlijn houdt verband met andere Europese richtlijnen inzake elektronische communicatienetwerken: Europese Richtlijnen 2002/19/EG (de 'Toegangsrichtlijn'), 2002/20/EG (de 'Machtigingsrichtlijn'), 2002/21/EG (de 'Kaderrichtlijn'), 2002/22/EG (de 'Universele dienstrichtlijn') en 2002/77/EG (de 'Mededingingsrichtlijn'), waarbij de omzetting vooral op het federaal niveau (m.b.t. telecom) maar ook op Vlaams niveau (m.b.t. omroep) is uitgewerkt. Het BIPT (FOD Economie) nam daarom in het kader van de BBC-richtlijn het initiatief om een samenwerkingsakkoord uit te werken. Dit samenwerkingsakkoord regelt in hoofdzaak de oprichting van een Interfederale Geschillen Commissie ('IGB').

De bepalingen uit de BBC-richtlijn raken (in tegenstelling tot de andere vermelde richtlijnen) heel wat regionale bevoegdheden.

De BBC-richtlijn bevat verplichtingen in hoofde van exploitanten van bepaalde netwerken ten voordele van aanbieders van elektronische communicatienetwerken. De netwerken, die onder het toepassingsgebied van de BBC-richtlijn vallen, omvatten zowel netwerken, die onder federale wetgeving vallen als netwerken, die onder regionale wetgeving vallen. Federaal gaat het om:

- de elektriciteitsnetwerken die vallen onder de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt;
- de gasnetwerken die vallen onder de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen;
- de communicatienetwerken die vallen onder de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie.

In het kader van deze bevoegdheden werkt de federale overheid aan een aanpassing van de boven vermelde wetten.

Wat Vlaanderen betreft, gaat het om:

- de elektriciteits- en gasnetwerken die vallen onder het decreet van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid;
- de wegen, waterwegen, havens, luchthavens en de Lijn;
- straatverlichting;
- de netwerken voor de productie, het transport of de distributie van water met inbegrip van de verwijdering of verwerking van afval- en rioolwater en drainagesystemen;
- de communicatienetwerken die vallen onder het decreet van 27 maart 2009 betreffende de radio-omroep en televisie (verder het 'Mediadecreet').

Het instrumentarium dat de BBC-richtlijn inzet voor het uitwisselen van informatie en de coördinatie van civiele werken leunt aan bij systemen, die op Vlaams niveau al bestaan op grond van:

- het decreet van 14 maart 2008 houdende de ontsluiting en de uitwisseling van informatie over ondergrondse kabels en leidingen (verder het 'KLIP-decreet'). Dit decreet heeft tot doel de directe en indirecte milieuschade, de economische schade (waaronder de schade aan de leidingen zelf) en de risico's inzake veiligheid en gezondheid ingevolge schade aan kabels en

leidingen door grondwerken te voorkomen, dit door de informatie over kabels en leidingen beter te ontsluiten en uit te wisselen;
- het decreet van 4 april 2014 houdende de uitwisseling van informatie over een inname van het openbaar domein in het Vlaamse Gewest (verder het 'GIPOD-decreet'). Dit decreet heeft tot doel de informatiestromen, gerelateerd aan het proces van een geplande inname van de openbare weg in het Vlaamse gewest, te optimaliseren en op die manier de hinder voor de maatschappij in haar geheel en de weggebruikers in het bijzonder te beperken.

Het vergunningenbeleid voor de civiele werken tot slot is ook een zuiver Vlaamse bevoegdheid, die vervat zit in de volgende regelgeving:
- het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, dat in de artikelen 40 tot en met 43 bis het privatief gebruik van het domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken regelt (verder het 'Retributiedecreet');
- het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed dat bepaalde handelingen aan of in beschermde goederen onderwerpt aan een toelating (verder het 'Onroerend Erfgoeddecreet');
- de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009, dat een stedenbouwkundige vergunning verplicht voor bepaalde civiele werken. Deze stedenbouwkundige vergunning wordt vanaf 23 februari 2017 vervangen door een omgevingsvergunning, in uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning.

3. Inhoud

3.1 Recht van toegang

De BBC-richtlijn voorziet in artikel 3 dat de netwerkexploitanten en aanbieders van elektronische communicatienetwerken toegang verlenen tot hun bestaande infrastructuur met het oog op de aanleg van elektronische breedbandcommunicatienetwerken.

Dit artikel kan niet sector per sector omgezet worden omdat:
1) niet elke sector eigen regelgeving heeft. Dit geldt bijvoorbeeld voor wegen, waterwegen, havens en luchthavens;
2) niet elke bestaande sectorspecifieke regelgeving aanknopingspunten heeft voor dit recht:
   - zo beoogt het decreet van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid de werking van de Vlaamse elektriciteits- en gasmarkt en de continuïteit van de energievoorziening te verzekeren, de interconnectie van energienetwerken te bevorderen en energie-efficiëntie, energiebesparing en de ontwikkeling van nieuwe en duurzame energie te stimuleren. Het artikel 4.1.27 bevat specifieke bepalingen voor de aanleg van leidingen/kabels van de sector zelf, maar niets voor medegebruik door anderen;
   - de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging beoogt vooral verontreiniging tegen te gaan. Het bevat daarom vooral financiële regelingen voor het zuiveren van water of heffingen op het verontreinigen van water, en regelt de rol van de waterzuiveringsmaatschappijen hierin.

Daarom wordt artikel 3 van de BBC-richtlijn sector-overkoepelend omgezet in dit decreet in de artikelen 4 en 5.

3.2. Transparantie van bestaande infrastructuur

Artikel 4 van de BBC-richtlijn legt de netwerkexploitanten en aanbieders van elektronische communicatienetwerken op informatie uit te wisselen over hun bestaande infrastructuur met andere aanbieders van elektronische communicatienetwerken.

Voor ondergrondse infrastructuur is deze informatie al beschikbaar via het Vlaamse Kabel en Leidingen Informatie Portaal (verder 'KLIP'). Informatie over een groot deel van de bovengrondse infrastructuur wordt in de praktijk ook al uitgewisseld. Samen met een KLIP planaanvraag wordt immers ook een extract van het Grootschalig Referentiebestand meegegeven, dat al veel bovengrondse infrastructuur omvat. Ook het federale Kabels en Leidingen Informatie Meldpunt (verder 'KLIM') bevat een deel van de bovengrondse infrastructuur, zoals bv. de hoogspanningsmasten.

Om de bovengrondse infrastructuur volledig te vatten, wordt bijkomend een artikel 6 in dit decreet ingeschreven. Er is voorzien dat eventuele informatie, die in KLIP ontbreekt, op verzoek moet aangeleverd worden, dit conform de bepalingen van de BBC-richtlijn. Dit recht wordt bijgevolg niet verankerd in het KLIP-decreet, om een te grote impact op het KLIP te vermijden.

Artikel 4 van de BBC-richtlijn verplicht de netwerkexploitanten en aanbieders van elektronische communicatienetwerken daarenboven om inspecties ter plaatse van hun infrastructuur toe te laten. Omdat ook deze verplichting niet kadert in het opzet van het KLIP-decreet, wordt dit, los van bestaande decreten, in dit decreet geregeld in artikel 7.

3.3. Coördinatie van civiele werken

Artikel 5 van de BBC-richtlijn legt netwerkexploitanten en aanbieders van elektronische communicatienetwerken de coördinatie van hun civiele werken op met de werken van aanbieders van andere elektronische communicatienetwerken, wanneer de werken van de eersten geheel of gedeeltelijk met overheidsgeld zijn gefinancierd.

Het GIPOD-decreet verplicht alleen een vraag tot synergie, maar verplicht de coördinatie op zich niet. Anderen hebben de vrijheid hier al dan niet op in te gaan. Om artikel 5 van de BBC-richtlijn te kunnen realiseren, voert afdeling 5 van dit decreet hiertoe een wijziging door van het GIPOD-decreet.

3.4. Transparantie betreffende geplande civiele werken

Artikel 6 van de BBC-richtlijn verplicht de netwerkexploitanten en aanbieders van elektronische communicatienetwerken tot transparantie over hun lopende of geplande civiele werken naar de andere aanbieders van elektronische communicatienetwerken toe.

Ook dit artikel wordt via een wijziging van het GIPOD-decreet omgezet, gezien de nauwe band met civiele werken.

3.5. Vergunningsprocedures

Artikel 7 van de BBC-richtlijn stelt een maximale termijn van 4 maand in voor het verlenen van een vergunning voor de aanleg van elementen van elektronische communicatienetwerken en verplicht bij weigering, een gemotiveerde beslissing. Een verlenging van de termijn met maximaal nog eens 4 maand kan wel, mits behoorlijke motivering.

De termijnen voor de vergunning volgens het Onroerend Erfgoeddecreet en de toelating volgens het Retributiedecreet overschrijden de maximale termijn van 4 maand niet. De stedenbouwkundige vergunning/omgevingsvergunning kan voor de aanleg van buisleidingen in open sleuf of randvoorzieningen, buiten de openbare weg in beschermd gebied of langer dan 10km, waarbij een MER moet opgesteld worden, de termijn van 4 maand overschrijden. Deze overschrijding vloeit o.a. voort uit Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, gewijzigd bij Richtlijn 2014/52/EU. Deze uitzondering op de maximale termijn zal gecommuniceerd worden aan de Europese Commissie.

De verplichting van een gemotiveerde beslissing, gebaseerd op objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria wordt via een wijziging van het Retributiedecreet en het Onroerend Erfgoeddecreet, gerealiseerd in de artikelen 13 en 18 van dit decreet.

3.6. Fysieke binnenhuisinfrastructuur

Artikel 8 van de BBC-richtlijn verplicht bij nieuwbouw en belangrijke renovaties, waarvoor vergunningen afgeleverd worden na 31 december 2016, gebouwen uit te rusten met voor breedband bestemde fysieke binnenhuisinfrastructuur.

Dit artikel uit de BBC-richtlijn wordt omgezet via een gewestelijke stedenbouwkundige verordening en maakt dus geen deel uit van dit decreet.

3.7. Toegang tot fysieke binnenhuisinfrastructuur

Artikel 9 van de BBC-richtlijn verplicht zij die het recht hebben om het toegangspunt en de fysieke binnenhuisinfrastructuur te gebruiken, om toegang te verschaffen aan andere aanbieders van elektronische communicatienetwerken.

Op dit ogenblik is er geen enkele operator van een elektronisch communicatienetwerk dat nog een netwerk beheert dat uitsluitend bestemd is voor de transmissie van televisiesignalen. Alle netwerken zijn gemengd geworden, in die zin dat ze zowel televisiesignalen als signalen van andere types elektronische communicatie (data, internet, spraak, ...) overbrengen. Er is daarom geen behoefte om het mediadecreet aan te passen voor de zuiver hypothetische situatie dat een operator alleen televisiesignalen overbrengt. Een nieuw artikel 28/1 in de federale wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie volstaat om artikel 9 van de BBC-richtlijn om te zetten.

3.8. Handhaving

3.8.1 Nationale instantie voor geschillenbeslechting

De BBC-richtlijn vereist in artikel 10 de oprichting van een of meerdere nationale instanties voor geschillenbeslechting voor geschillen over:

1) het recht van toegang: zie ook artikel 3.4 en 3.5 van de BBC-richtlijn;
2) de transparantie van bestaande fysieke infrastructuur: zie ook artikel 4.6 van de BBC-richtlijn;
3) de coördinatie van civiele werken: zie ook artikel 5.3 en 5.4 van de BBC-richtlijn;
4) de transparantie over geplande civiele werken: zie ook artikel 6.4 van de BBC-richtlijn;
5) de toegang tot fysieke binnenhuisinfrastructuur: zie ook artikel 9.3 van de BBC-richtlijn.

De geschillen over 1) en 2) zijn via het samenwerkingsakkoord van 1 december 2016 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap in het kader van de omzetting van Richtlijn 2014/61/EU toegewezen aan de IGB.

Geschillen over 5) worden toegewezen aan de organen die gebruikelijk in deze geschillen optreden, met name de desbetreffende telecom- en mediaregulatoren via de Conferentie van Regulatoren voor de elektronische Communicatiesector (CRC) in uitvoering van het Samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franstalige Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van de bevoegdheden met betrekking tot elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio-omroep en televisie. Dit is in overeenstemming met de BBC-richtlijn, die in artikel 1/4 bepaalt dat de bepalingen van Richtlijnen 2002/21/EG, 2002/19/EG, 2002/20/EG, 2002/22/EG en 2002/77/EG voorrang hebben op de BBC-richtlijn. Regulering van elektronische communicatienetwerken en geschillen tussen aanbieders van elektronische communicatienetwerken zijn onder deze richtlijnen geregeld.

Voor de geschillen over de coördinatie van civiele werken van 3) en de transparantie over die werken van 4) wordt een Vlaamse Geschillencommissie opgericht met artikel 26 van dit decreet. Dit is naar analogie met de Commissie voor de coördinatie van werven in Wallonië (overeenkomstig het decreet van 30 april 2009 'relatif à l'information, la coordination et l'organisation des chantiers, sous, sur ou au-dessus des voiries ou des cours d'eau) en de Coördinatiecommissie van de Bouwplaatsen in Brussel (overeenkomstig de ordonnantie van 3 juli 2008 betreffende de bouwplaatsen op de openbare weg).

3.8.2 Sancties

Artikel 11 van de BBC-richtlijn verplicht sancties, voor inbreuken op de richtlijn, die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 10 van dit decreet voorziet sancties voor inbreuken op het recht van toegang en op het niet aanleveren van informatie, die niet in KLIP zit, op verzoek naast de sancties die al in het KLIP-decreet zitten. Artikel 29 van dit decreet voorziet sancties voor de andere verplichtingen uit de BBC-richtlijn, naast de sancties die al voorzien zijn in het GIPOD-decreet.

4. Afwijkingen van de BBC-richtlijn

Enerzijds behandelt artikel 12 in dit decreet iets dat niet in de BBC-richtlijn voorkomt, maar dat het doel van de Richtlijn, met name meer toegang voor aanbieders van elektronische communicatienetwerken tot infrastructuur van andere netwerkexploitanten, helpt bewerkstellingen. Er zijn veel redenen waarom netwerkexploitanten de toegang kunnen weigeren (technisch ongeschikt, onveilig, ...). De BBC-richtlijn creëert vooral rechten in het voordeel van de aanbieders van elektronische communicatienetwerken. Er staan hier niet veel rechten voor de andere netwerkexploitanten tegenover. Het artikel 12 beoogt het evenwicht te herstellen om zo ook meer bereidheid te creëren tot het delen van infrastructuur bij die andere netwerkexploitanten.

Artikel 12 van het decreet stelt artikel 104 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven buiten

werking wanneer een aanbieder van elektronische communicatienetwerken de infrastructuur van een andere netwerkexploitant wenst te gebruiken. Dat artikel 104 verplicht andere netwerkexploitanten immers hun leidingen op eigen kosten spanningsloos te maken bij werken aan elektronische communicatie-infrastructuur. Dit artikel bemoeilijkt sowieso de bevoegdheid van de Vlaamse overheid om bv. energieoperatoren openbare dienstverplichtingen op te leggen, nu ze die openbare dienst moeten staken, wanneer er werken zijn aan de elektronische communicatie-infrastructuur.

Het buiten werking stellen van artikel 104 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven is bijgevolg noodzakelijk, als Vlaanderen maximaal uitvoering wil geven aan de doelstelling van die delen van de BBC-richtlijn, die onder haar bevoegdheid vallen. Artikel 104 is alleen niet van toepassing in de specifieke situatie dat een aanbieder van een elektronisch communicatienetwerk wenst toegang te krijgen tot infrastructuur uit een andere sector. In deze situatie was de andere netwerkexploitant eerst aanwezig en het gaat ook om zijn infrastructuur. Een gedifferentieerde regeling lijkt in dat geval niet meer dan fair. Omdat het beperkt is tot de situatie van medegebruik, is de weerslag op de federale bevoegdheid tot slot marginaal.

Anderzijds is het voor een aantal artikelen uit de BBC-richtlijn, in Vlaamse context, niet nodig deze om te zetten:

- Artikel 3/1 van de BBC-richtlijn bepaalt dat netwerkexploitanten het recht hebben om toegang te verlenen tot hun fysieke infrastructuur. Niets in de bestaande Vlaamse wetgeving verhindert dit recht. Het staat netwerkexploitanten steeds vrij hierover te onderhandelen.
- Artikel 3/6 van de BBC-richtlijn bepaalt dat het recht van toegang niet raakt aan het eigendomsrecht van de eigenaar van de fysieke infrastructuur of aan het eigendomsrecht van derden, zoals landeigenaars of eigenaars van private eigendom. Dit wordt gevrijwaard door artikel 16 van de Grondwet, waar de Vlaamse decreetgever maar onder strikte voorwaarden kan van afwijken.
- Artikel 5/1 van de BBC-richtlijn bepaalt dat netwerkexploitanten het recht hebben te onderhandelen met elektronische communicatieoperatoren (zowel openbare als niet-openbare) over de coördinatie van hun civiele werken. Dit recht wordt nu al verzekerd door het GIPOD-decreet.

5. Impactanalyse

De BBC-richtlijn bevat een uitgebreide impactanalyse.

Wat Vlaanderen betreft, moet hier aan toegevoegd worden dat de BBC-richtlijn op het terrein, wanneer het gaat over medegebruik, waarschijnlijk niet veel uitvoering zal hebben, vooral als het gaat over medegebruik van ondergrondse infrastructuur. Een belangrijke factor is de kleurencode van de kabels, een code die de veiligheid van personen, die hier aan werken, moet garanderen. Andere eventueel 'gevaarlijkere' kabels mee in een buis met een bepaalde kleurencode leggen, kan de veiligheid op de helling zetten. Aanleg in een gemeenschappelijke sleuf is wel haalbaar en gebeurt nu al frequent.

Daarnaast zijn er allerlei factoren die kunnen zorgen voor de technische ongeschiktheid van kabels, zoals de elektromagnetische, thermische of andere werking tussen de kabels onderling.

Bundeling zal sowieso onderhoud bemoeilijken. Elektronische communicatiekabels liggen veelal het minst diep in de ondergrond. Leidingen

voor het vervoer van elektriciteit en gas liggen meestal helemaal onderin. Hoe meer kabels hierboven komen, hoe moeilijker het uiteraard is hier aan te geraken om onderhoudswerken of dringende herstellingen uit te voeren, met eventuele risico's voor de veiligheid tot gevolg.

Wat bovengronds medegebruik betreft, speelt ook meer en meer het verzet van gemeenten tegen de bovengrondse aanleg van infrastructuur.

Per sector bestaan tot slot allerlei verplichtingen en normen die bij de aanleg en coördinatie gerespecteerd moeten worden en die eventueel ingeroepen kunnen worden om medegebruik te weigeren. Zo legt bijvoorbeeld het Algemeen Reglement voor Elektrische Installaties (AREI) duidelijke regels op inzake afstanden en veiligheidsmaatregelen.

Medegebruik van passieve infrastructuur is daarenboven minder en minder aan de orde. Medegebruik van actieve infrastructuur (optische kabels) daarentegen is meer en meer in opmars, maar net dat medegebruik wordt niet geregeld in de BBC-richtlijn.

Op dit vlak zal de impact van de BBC-richtlijn dan ook eerder miniem zijn.

Voor de coördinatie van de civiele werken zal de impact van de BBC-richtlijn groter zijn. Het versturen van synergieaanvragen en het opzetten van synergiën bij positieve antwoorden gebeurt al in Vlaanderen in het kader van het huidige GIPOD-decreet. maar er is geen verplichting tot samenwerken; enkel het zoeken naar samenwerking is verplicht. Ondanks deze vrijwilligheid, verloopt een significant aandeel van de geregistreerde werken in GIPOD al in synergie.
Voor met overheidsgeld gefinancierde civiele werken is coördinatie of samenwerking ingevolge de BBC-richtlijn per definitie wel verplicht. In het GIPOD moet dus duidelijk gesteld worden dat bij sommige werken verplicht in coördinatie moet gewerkt worden en voor andere werken dit enkel op vrijwillige basis kan. De impact hiervan op het bestaande synergieproces en de bestaande oplossing is daardoor aanzienlijk groter.

6. Planning van uitvoering

Na goedkeuring van dit decreet moeten volgende zaken geregeld worden met een uitvoeringsbesluit:

- In artikel 26, §4, 2e lid van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2002 houdende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privatieve gebruik van het openbaar domein van de wegen, waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken toevoegen dat de vergunninghouder in ieder geval ontslaan is van de opruimplicht van ongebruikte leidingen of mantelbuizen, wanneer er binnen een bepaalde termijn interesse blijkt bij een aanbieder van elektronische communicatienetwerken om de infrastructuur te hergebruiken;
- De handhavingsprocedure die in het GIPOD-decreet met het nieuwe artikel 16/4 wordt ingevoerd, verder uitwerken.

B. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit decreet regelt zowel gemeenschaps- als gewestaangelegenheden.

Immers enerzijds betreffen de sectoroverschrijdende bepalingen met betrekking tot het recht van toegang een grondgebonden materie. De bepalingen uit het decreet van 18 december 1992 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993, het decreet van 12 juli 2013 betreffende het onroerend erfgoed en het decreet van 4 april 2014 houdende de uitwisseling van informatie over een inname van het openbaar domein in het Vlaamse Gewest, die met dit decreet gewijzigd worden, regelen ook alleen gewestaangelegenheden. Het KLIP-decreet anderzijds, dat met dit decreet wordt gewijzigd, betreft zowel gewest- als gemeenschapsaangelegenheden. Ook het systeem, dat parallel aan KLIP, met artikel 6 van dit decreet wordt geïnstalleerd, moet naar analogie als een regeling van zowel gewest- als gemeenschapsaangelegenheden beschouwd worden.

Artikel 2

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 3

Algemeen

Dit artikel omvat de definities, die gelden in het kader van dit decreet. Het omvat niet alleen de relevante definities uit de BBC-richtlijn zelf, maar ook de relevante definities uit Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten, omdat artikel 2 van de BBC-richtlijn ook deze definities van toepassing verklaart op de BBC-richtlijn. In concreto gaat het over de volgende definities:

- 'elektronisch communicatienetwerk' (dat een deel is van de definitie van 'netwerkexploitant', een definitie uit de BBC-richtlijn): deze definitie omvat het begrip 'netwerkaansluitpunt', dat eveneens door Richtlijn 2002/21/EG wordt gedefinieerd. De definitie van 'netwerkaansluitpunt' omvat het begrip 'abonnee' dat op zijn beurt ook door diezelfde richtlijn wordt gedefinieerd. De definitie 'elektronisch communicatienetwerk' omvat eveneens het begrip 'elektronische communicatiedienst'. Ook dit zit vervat in de definities van Richtlijn 2002/21/EG. De definities van 'netwerkaansluitpunt', 'abonnee' en 'elektronische communicatiedienst' worden bijgevolg overgenomen in artikel 3;
- 'aanbieden van een elektronisch communicatienetwerk': deze term wordt niet apart gedefinieerd, zoals in Richtlijn 2002/21/EG, maar rechtstreeks verwerkt in de definities van 'elektronische communicatieoperator in enge zin' en 'elektronische communicatieoperator in ruime zin'.

2° 'diensten van de informatiemaatschappij'

Dit begrip zit vervat in de definitie van 'elektronische communicatiedienst' en wordt nergens anders in de bepalingen nog gebruikt. Deze definitie uit Richtlijn 2002/21/EG verwijst voor de definitie van het begrip 'diensten van de informatiemaatschappij' naar een definitie uit Richtlijn 98/48/EG.

4° 'elektronisch communicatienetwerk'

De BBC-richtlijn spreekt zowel van 'elektronisch' communicatienetwerk als van 'openbaar' communicatienetwerk. Beide termen zijn gedefinieerd in Richtlijn 2002/21/EG. De definitie van 'openbaar' communicatienetwerk luidt als volgt:
"een elektronisch communicatienetwerk dat geheel of hoofdzakelijk wordt gebruikt om voor het publiek beschikbare elektronische communicatiediensten

aan te bieden ter ondersteuning van de overdracht van informatie tussen netwerkaansluitpunten".

Alle artikelen in dit decreet gaan uitsluitend over 'openbare' communicatienetwerken. Daarom wordt de definitie van 'openbaar' communicatienetwerk geïntegreerd in de definitie van 'elektronisch' communicatienetwerk.

'netwerken voor radio- en televisieomroep en kabeltelevisienetwerken' uit de Europese definitie van 'elektronisch' communicatienetwerk is in dit decreet gedefinieerd als: "netwerken voor de transmissie van radio-omroep en televisie".

5° 'elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid'

Dit is een definitie uit de BBC-richtlijn.

6° 'elektronische communicatieoperator in enge zin'

De BBC-richtlijn spreekt steeds, ook in de artikelen, van 'een onderneming die openbare communicatienetwerken aanbiedt of waaraan vergunning is verleend om openbare communicatienetwerken aan te bieden'. Naar het voorbeeld van het Samenwerkingsakkoord wordt hier een definitie voor gecreëerd, opgesplitst in Vlaamse context in enerzijds 'elektronische communicatieoperator in enge zin' en anderzijds 'elektronische communicatieoperator in ruime zin' (zie 7°).

De definitie van 'netwerkexploitant' uit de BBC-richtlijn omvat ook de 'ondernemingen die openbare communicatienetwerken aanbieden of waaraan vergunning is verleend om openbare communicatienetwerken aan te bieden'. 'Netwerkexploitanten' zijn de categorie op wie de verplichtingen uit de BBC-richtlijn rusten. Omdat in de Vlaamse context dit alleen kan voor 'ondernemingen die openbare communicatienetwerken aanbieden of waaraan vergunning is verleend om openbare communicatienetwerken aan te bieden', die onder Vlaamse bevoegdheid vallen, wordt dit voor bepaalde artikelen verengd tot 'elektronische communicatieoperator in enge zin'.

Deze categorie wordt daarenboven uit de definitie van 'netwerkexploitant' gelicht en telkens apart benoemd, zodat duidelijker wordt in de bepalingen op wie de verplichtingen rusten.

7° 'elektronische communicatieoperator in ruime zin'

De BBC-richtlijn maakt uiteraard geen onderscheid tussen operatoren die onder Vlaamse bevoegdheid vallen en operatoren die onder federale bevoegdheid vallen. De rechten komen beiden toe. Daarom wordt een aparte definitie geïntroduceerd van 'elektronische communicatieoperator in ruime zin'. Voor wat de informatieverplichtingen uit de BBC-richtlijn betreft, worden de verplichtingen, naar analogie met de bestaande relevante Vlaamse regelgeving (KLIP), opengetrokken naar alle elektronische communicatieoperatoren.

8° 'fysieke infrastructuur'

Dit is een definitie uit de BBC-richtlijn.

Conform de definitie uit de BBC-richtlijn worden 'elementen van netwerken die worden gebruikt voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water' uitgesloten van de definitie die van toepassing is op hoofdstukken 2, 3 en 4.

De uitsluiting van 'gesloten distributienetten' is niet overgenomen omdat de artikelen uit dit decreet alleen gaan over 'openbare elektronische communicatienetwerken', wat sowieso impliceert dat 'gesloten distributienetten' niet gevat zijn. Dat dit duidelijk ook de bedoeling is van de BBC-richtlijn blijkt uit een werkdocument van de Europese Commissie waarin gesteld wordt dat "onder een openbaar elektronisch communicatienetwerk voorts niet hoeft te worden verstaan een (veelal gesloten) netwerk voor beveiligings- en toezichtscamera's zoals dat in sommige steden bestaat."

9° 'IGB'

Dit is een definitie uit het Samenwerkingsakkoord.

12° 'netwerkexploitant'

Dit is een definitie uit de BBC-richtlijn. Deze categorie is de categorie, op wie de verplichtingen uit de BBC-richtlijn rusten. Vlaanderen kan dit alleen opleggen aan netwerkexploitanten, die onder de Vlaamse of lokale bevoegdheid vallen. De Europese definitie is dan ook in die zin aangepast. Dit betekent dat bv. ook de wateringen, polders en ruilverkavelingen gevat zijn, wanneer het gaat over water. Door 'De Lijn' expliciet op te nemen, wordt zowel verwezen naar de businfrastructuur, als naar de stedelijke tramnetten en trolleynetten.

'ondernemingen die openbare communicatienetwerken aanbieden of waaraan vergunning is verleend om openbare communicatienetwerken aan te bieden' zijn uit de definitie gelicht en apart gedefinieerd.

13° 'omroepdienst'

De term 'televisieomroepdienst' komt voor in de definitie van 'diensten van de informatiemaatschappij' uit Richtlijn 98/34/EG en wordt nergens anders in de bepalingen nog gebruikt. Deze term is later vervangen door 'audiovisuele mediadienst' door Richtlijn 2010/13/EU. Omdat het Mediadecreet voor deze omschrijving de term 'omroepdienst' hanteert, wordt hier en in de definitie van 'diensten van de informatiemaatschappij' ook gesproken van 'omroepdienst'.

Artikel 4

Dit artikel is een vertaling van artikel 3/2 van de BBC-richtlijn. Het recht van toegang wordt, ten opzichte van de BBC-richtlijn, wel uitgebreid, in die zin dat het ook geldt voor 'onderhouds- of upgradewerken'.

Het recht van toegang moet ingewilligd worden onder billijke en redelijke eisen en voorwaarden. Overweging (18) van de BBC-richtlijn verduidelijkt dit als volgt: "Afhankelijk van de omstandigheden kunnen verschillende elementen van invloed zijn op de voorwaarden die gelden voor het verlenen van toegang, waaronder: aanvullende onderhouds- en aanpassingskosten; preventieve veiligheidsmaatregelen die nodig zijn om negatieve gevolgen voor de veiligheid, de beveiliging en de integriteit van het netwerk te beperken; specifieke aansprakelijkheidsregelingen in geval van schade; het gebruik van overheidssubsidie die is verleend voor de aanleg van infrastructuur, met inbegrip van de specifieke eisen en voorwaarden die verbonden zijn aan deze subsidie of die zijn bepaald op grond van de nationale regelgeving in overeenstemming met het Unierecht; het vermogen om infrastructuurcapaciteit te leveren of te bieden teneinde aan openbare dienstverplichtingen te voldoen; beperkingen op grond

van nationale bepalingen ter bescherming van het milieu, de volksgezondheid, de openbare veiligheid of om stedenbouwkundige of planologische redenen."

Artikel 5

Dit artikel is een vertaling van artikel 3/3 van de BBC-richtlijn. Dit artikel voorziet een mogelijke vrijstelling voor kritieke nationale infrastructuur. De BBC-richtlijn definieert dit begrip niet. Er bestaat Richtlijn 2008/114 inzake de identificatie van Europese kritieke infrastructuren, de aanmerking van infrastructuren als Europese kritieke infrastructuren en de beoordeling van de noodzakelijkheid de bescherming van dergelijke infrastructuren te verbeteren. Deze richtlijn bevat alleen een definitie van 'Europese kritieke infrastructuur' maar niet van 'nationale kritieke infrastructuur'.

In uitvoering van deze Richtlijn werd de wet van 1 juli 2011 betreffende de beveiliging en de bescherming van kritieke infrastructuren aangenomen. Deze wet regelt zowel Europese als nationale kritieke infrastructuur en omvat naast de sectoren energie, vervoer en financiën ook de elektronische communicatie, ofschoon de Europese Richtlijn in kwestie alleen focust op energie (wat elektriciteit, aardolie en gas omvat) en vervoer (wat wegvervoer, spoorvervoer, luchtvervoer, vervoer over binnenwateren en zeevervoer omvat).

In de federale ontwerpteksten tot wijziging van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen en van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, in het kader van de BBC-richtlijn, is effectief een vrijstelling voorzien voor zowel de 'Europese' als de 'nationale' kritieke infrastructuur, zoals gedefinieerd door de wet van 11 juli 2011.

Daarom wordt in dit decreet de vrijstelling voor kritieke nationale infrastructuur overgenomen.

De BBC-richtlijn verplicht lidstaten niet de 'kritieke infrastructuur' te definiëren aan de hand van Richtlijn 2008/114/EU en laat dus toe dat er daarnaast nog andere infrastructuren als kritiek worden aangewezen. Het is niet uit te sluiten dat infrastructuur die onder Vlaamse bevoegdheid valt, zoals wegen, waterwegen, havens of luchthavens op Vlaams grondgebied op termijn beter aangemerkt wordt als kritieke infrastructuur. Daarom wordt de mogelijkheid ingeschreven dat de Vlaamse Regering ook een lijst van kritieke 'Vlaamse' infrastructuur kan opmaken.

De BBC-richtlijn bevat geen definitie van 'wholesaletoegang'. Er kan wel teruggegrepen worden naar Verordening 651/2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard, dat volgende definitie bevat voor het begrip onder de hoofding 'definities voor steun ten behoeve van breedbandinfrastructuur':

"wholesaletoegang: toegang waarmee een exploitant de faciliteiten van een andere exploitant kan gebruiken. De ruimst mogelijke toegang die via het betrokken netwerk moet worden verleend, omvat, op basis van de huidige technologische ontwikkelingen, ten minste de volgende toegangsproducten: voor FTTH/FTTB-netwerken: toegang tot buizen, toegang tot dark fibre, ontbundelde toegang tot de local loop en bitstroomtoegang; voor kabelnetwerken: toegang tot buizen en bitstroomtoegang; voor FFTC-netwerken: toegang tot buizen, subloopontbundeling (SLU) en bitstroomtoegang; voor passieve netwerkinfrastructuur: toegang tot buizen, toegang tot dark fibre en/of ontbundelde toegang tot de local loop; voor ADSL-gebaseerde

breedbandnetwerken: ontbundelde toegang tot de local loop, bitstroomtoegang; voor mobiele of draadloze netwerken: bitstroom, medegebruik van fysieke masten en toegang tot de backhaulnetwerken, en voor satellietplatforms: bitstroomtoegang."

Artikel 6

Artikel 4/1 van de BBC-richtlijn voorziet dat netwerkexploitanten (inclusief elektronische communicatieoperatoren in enge zin) informatie verschaffen over hun bestaande fysieke infrastructuur. Ofschoon de BBC-richtlijn de verhouding van dit artikel met het recht van toegang onder artikel 3 niet expliciet regelt, lijkt het logisch dat deze informatie eerst nodig is opdat de elektronische communicatieoperator vervolgens kan inschatten of een verzoek tot toegang gewenst is.

Het KLIP-decreet zorgt er al voor dat informatie uitgewisseld wordt over bestaande ondergrondse infrastructuur. In de praktijk wordt samen met een KLIP planaanvraag ook een extract van het Grootschalig Referentiebestand meegegeven. Hierop worden ook veel bovengrondse infrastructuurelementen, zoals palen, masten, gebouwen, kastjes, putdeksels weergegeven. Daarenboven bevat het federale KLIM de bovengrondse infrastructuur, die onder de federale bevoegdheid valt. Er bestaat een wisselwerking tussen KLIP en KLIM: wanneer een planaanvraag via KLIP wordt gedaan, wordt automatisch ook een vraag gesteld via KLIM en vice versa. Beide systemen samen garanderen nog niet dat alle bovengrondse infrastructuur gevat is.

Om de bovengrondse infrastructuur volledig te kunnen vatten, is een extra artikel nodig. De BBC-richtlijn verplicht niet dat deze informatie digitaal beschikbaar is via een centraal informatiepunt, maar laat ook de mogelijkheid dat de netwerkexploitant deze informatie op schriftelijk verzoek aanlevert. Omdat niet gegarandeerd kan worden dat KLIP tijdig technisch aangepast kan worden om alle bovengrondse infrastructuur te bevatten, wordt voor deze beperkte restcategorie alleen verplicht deze informatie op schriftelijk of digitaal verzoek aan te leveren.

Voor het overige wordt wel zoveel mogelijk uniformiteit met het bestaande KLIP nagestreefd om geen ongelijke behandeling te creëren, afhankelijk van het feit of bovengrondse infrastructuur al dan niet door de netwerkexploitant in KLIP is ingevoerd:

- Daarom geldt de verplichting van artikel 6 voor de elektronische communicatieoperatoren in ruime zin.
- Het artikel uit de BBC-richtlijn eindigt met het volgende: "De lidstaten kunnen toestaan dat de toegang tot minimuminformatie wordt beperkt, evenwel uitsluitend indien dit noodzakelijk wordt geacht met het oog op de veiligheid en integriteit van de netwerken, de nationale veiligheid, de volksgezondheid of de openbare veiligheid, de vertrouwelijkheid en de bescherming van handels- en bedrijfsgeheimen." Deze uitzonderingen zijn niet voorzien in het reguliere KLIP en worden daarom niet opgenomen in artikel 6.

Artikel 7

Dit artikel is een vertaling van artikel 4/5 van de BBC-richtlijn. Ook hier regelt de BBC-richtlijn niet de verhouding van dit artikel met het recht van toegang uit artikel 3. Inspectie ter plaatse zal uiteraard pas zinvol zijn eens de netwerkexploitant of de elektronische communicatieoperator in enge zin het verzoek om toegang inwilligt. De mogelijke weigeringsgronden in het kader van het recht van toegang blijven hier dus onverkort gelden.

Artikel 8

Artikel 4/7 geeft de mogelijkheid om kritieke nationale infrastructuur vrij te stellen van de informatie- en inspectieplicht. Als kritieke nationale infrastructuur in artikel 5 van dit decreet vrijgesteld wordt van het recht op toegang, heeft het uiteraard geen zin om informatie te verschaffen over deze infrastructuur of inspectie ervan toe te laten. Naar analogie met artikel 5 wordt de Vlaamse Regering ook de mogelijkheid geboden een lijst van Vlaamse kritieke infrastructuur op te maken.

Artikel 9

Het samenwerkingsakkoord bepaalt in artikel 5, §4 dat de regionale omzettingsdecreten de geschillen waarvoor de IGB bevoegd is, verder moeten expliciteren. Artikel 9 van dit decreet geeft hieraan gevolg voor geschillen over het recht van toegang en over de transparantie van bestaande fysieke infrastructuur. Artikel 4, eerste lid van dit decreet voorziet ook een recht van toegang voor onderhouds- of upgradewerken. De bevoegdheidsdelegatie naar de IGB omvat bijgevolg ook de bevoegdheid voor dit type van geschillen.

Artikel 10

Artikel 11 van de BBC-richtlijn verplicht lidstaten sancties te voorzien voor inbreuken op de bepalingen uit de richtlijn. Sancties, die doeltreffend, evenredig en afschrikkend moeten zijn. Artikel 10 van dit decreet voorziet de sancties voor de sector-overschrijdende bepalingen, met name voor inbreuken op de verplichtingen met betrekking tot het recht van toegang en informatie over bepaalde bovengrondse infrastructuur. De andere verplichtingen uit de BBC-richtlijn worden ingeschreven in bestaande wetgeving, die eigen sanctiebepalingen bevatten.

Artikel 11

Dit artikel is naar analogie met de desbetreffende artikelen uit het GIPOD-decreet.

Artikel 12

Artikel 104 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven voert een prioriteit in van de telecominfrastructuur op andere infrastructuur. Het bevat vergaande verplichtingen voor de andere netwerkexploitanten, in die zin dat andere netwerkexploitanten met infrastructuur in de omgeving van telecominfrastructuur, op hun kosten alle maatregelen moeten nemen om enige nadelige invloed op telecominfrastructuur of aan de personen die eraan werken te vermijden. Op gewoon verzoek van een telecomoperator zijn ze ook verplicht bij telecomwerken op eigen kosten hun infrastructuur spanningsloos te maken.

Hierdoor komen de openbare dienstverplichtingen van de andere netwerkexploitanten, waaronder ook netwerkexploitanten, die onder Vlaamse bevoegdheid vallen, in het gedrang. Zo voorziet hoofdstuk 1, afdeling VIII van het decreet van 8 mei 2009 houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid bijvoorbeeld in openbare dienstverplichtingen voor de energiesector. De levering van energie komt in het gedrang wanneer er werken gebeuren aan telecominfrastructuur. Artikel 104 van de wet op de hervorming van sommige overheidsbedrijven maakt de uitoefening van deze Vlaamse

bevoegdheid overdreven moeilijk. Hoe meer infrastructuur gedeeld wordt, hoe prangender dit probleem wordt.

Daarenboven stelt overweging (15) van de BBC-richtlijn het volgende:
"Hoewel het specifieke algemene belang in verband met het verstrekken van de voornaamste dienst voorop blijft staan, moet het stimuleren van synergiën tussen exploitanten van netwerken tegelijkertijd bijdragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van de Digitale agenda."

Daarom wordt artikel 104 van de wet op de hervorming van sommige overheidsbedrijven buiten werking gesteld in het kader van dit decreet, dit wil zeggen enkel en alleen wanneer een elektronische communicatieoperator gebruik wenst te maken van zijn recht op toegang tot bestaande infrastructuur van andere netwerkoperatoren. Dit komt ook de doelstellingen van de BBC-richtlijn ten goede want de bereidheid bij de andere netwerkoperatoren om infrastructuur te delen zal hierdoor toenemen.

Artikel 13

Dit artikel wijzigt artikel 42 van het Retributiedecreet, dat een vergunningsplicht bevat voor het privatief gebruik van het domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken.

Artikel 7/3 van de BBC-richtlijn vereist immers dat weigeringen van vergunningen voor civiele werken met redenen omkleed zijn op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria. De niet-exhaustieve lijst van mogelijke criteria van artikel 3/3 van de BBC-richtlijn wordt hier overgenomen omdat de wegen, waterwegen en hun aanhorigheden, zeewering en dijken vallen onder de definitie van 'netwerkexploitant' en dus de meer specifieke motiveringsplicht van de BBC-richtlijn hier van toepassing is.

Door de introductie van deze bepaling in het Retributiedecreet, is ook een definitie van 'elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid' en van 'fysieke infrastructuur' vereist. In tegenstelling tot de andere artikelen in de BBC-richtlijn, beperken artikel 7/1 en 7/3 de toepassing niet tot 'openbare' elektronische communicatienetwerken, maar gelden ze voor alle elektronische communicatienetwerken. De definitie van 'elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid' bevat bijgevolg, in tegenstelling tot de gelijkaardige definitie uit artikel 3 van dit decreet, niet deze beperking. De definitie van 'fysieke infrastructuur' bevat hier niet, zoals in artikel 3, de uitsluiting voor netwerken die gebruikt worden voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water. In het kader van het Retributiedecreet gaat het immers over de fysieke infrastructuur van de wegbeheerder, de waterwegbeheerder of de beheerder van de zeewering of de dijken, en netwerken die gebruikt worden voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water behoren hier niet toe.

Artikel 14

Dit artikel voegt een definitie van 'elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid' toe aan het KLIP-decreet.

Artikel 15

Het KLIP bevat informatie over bepaalde bestaande infrastructuur, die gevat is door de BBC-richtlijn. Het KLIP-decreet is bijgevolg in zijn geheel te beschouwen als een gedeeltelijke omzetting van de BBC-richtlijn.

Artikel 16

Artikel 3 van het KLIP-decreet bevat volgende doelstelling: "Het doel van het KLIP is de directe en indirecte milieuschade, de economische schade (waaronder de schade aan de leidingen zelf) en de risico's inzake veiligheid en gezondheid ingevolge schade aan kabels en leidingen door grondwerken te voorkomen, dit door de informatie over kabels en leidingen beter te ontsluiten en uit te wisselen."

Omdat KLIP ook ingezet zal worden voor de realisatie van artikel 4 van de BBC-richtlijn, moet hier de doelstelling uit artikel 1/1 van de BBC-richtlijn aan toegevoegd worden.

Artikel 17

Artikel 20 van het KLIP-decreet voorziet dat de Vlaamse Regering een afzonderlijke kabel- en leidingbeheerder of een categorie van kabel- en leidingbeheerders kan vrijstellen van een of meer van de verplichtingen van het KLIP-decreet. De BBC-richtlijn voorziet niet in een dergelijke ruime mogelijkheid tot vrijstelling. Artikel 4/7 van de Richtlijn voorziet alleen een mogelijke vrijstelling voor bestaande fysieke infrastructuur, die technisch niet geschikt is en voor kritieke nationale infrastructuur. Artikel 20 van het KLIP-decreet moet bijgevolg aangepast worden wanneer het gaat om planaanvragen die gebeuren met het oog op de aanleg van elektronische communicatienetwerken met hoge snelheid.

Artikel 18

Artikel 6.4.4 van het Onroerend Erfgoeddecreet stelt een toelatingsplicht in voor handelingen aan of in beschermde goederen, in gevallen dat geen stedenbouwkundige vergunning vereist is. Het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 betreffende de uitvoering van het Onroerend Erfgoeddecreet van 12 juli 2013 bepaalt in uitvoering van dit decreet dat een toelating vereist is voor het plaatsen of wijzigen van bovengrondse nutsvoorzieningen en leidingen in beschermde stads- en dorpsgezichten (art. 6.2.5) en in beschermde cultuurhistorische landschappen (art. 6.2.6).

Artikel 7/3 van de BBC-richtlijn vereist dat weigeringen van vergunningen voor civiele werken met redenen omkleed zijn op basis van objectieve, transparante, niet-discriminerende en evenredige criteria. Dit artikel 17 voegt daarom deze voorwaarde toe aan artikel 6.4.4. De niet-exhaustieve lijst van mogelijke redenen uit de BBC-richtlijn wordt hier niet toegevoegd aan de bijzondere motiveringsplicht omdat 'onroerend erfgoed' geen fysieke infrastructuur aanbiedt in de zin van de BBC-richtlijn.

Door de introductie van deze bepaling in het Onroerend Erfgoeddecreet, is ook een definitie van 'elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid' vereist. In tegenstelling tot de andere artikelen in de BBC-richtlijn, beperken artikel 7/1 en 7/3 de toepassing niet tot 'openbare' elektronische communicatienetwerken, maar gelden ze voor alle elektronische communicatienetwerken. De definitie van 'elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid' bevat dan ook, in tegenstelling tot de definitie uit artikel 3 van dit decreet, niet deze beperking.

Artikel 19

Het GIPOD-decreet bevordert de coördinatie van civiele werken. Wanneer de coördinatie niet verplicht is, overeenkomstig artikel 5/2 van de BBC-richtlijn, verplicht het GIPOD-decreet toch het indienen van een synergieaanvraag, waarna

partijen vrij zijn hier al dan niet op in te gaan. Dit faciliteert de toepassing van artikel 5/1 van de BBC-richtlijn. Het GIPOD-decreet is bijgevolg te beschouwen als een gedeeltelijke omzetting van de BBC-richtlijn.

Artikel 20

Een aantal bepalingen uit artikel 5 van de BBC-richtlijn vereisen wijzigingen aan het GIPOD-decreet. De nieuwe tekst vereist de toevoeging van een definitie voor 'civiele werken', 'elektronisch communicatienetwerk', 'fysieke infrastructuur', 'kritieke nationale infrastructuur', 'netwerkexploitant' en 'elektronische communicatieoperator'. Er wordt ook een verkorte benaming geïntroduceerd voor de geschillencommissie, opgericht met het nieuwe artikel 16/4.

De definities van 'elektronisch communicatienetwerk', 'kritieke nationale infrastructuur en 'netwerkexploitant' zijn op dezelfde wijze geformuleerd als in artikel 3 van dit decreet.

De definitie van 'fysieke infrastructuur' bevat niet de uitsluiting van artikel 3 voor netwerken die gebruikt worden voor de voorziening met voor menselijke consumptie bestemd water omdat het huidige GIPOD deze uitsluiting ook niet bevat.

Bij 'elektronische communicatieoperator' wordt geen onderscheid gemaakt tussen een communicatieoperator in ruime zin en een communicatieoperator in enge zin, omdat het GIPOD-decreet voor de rest van de bepalingen ook dit onderscheid niet maakt.

Artikel 21

Artikel 4 van het GIPOD-decreet bevat volgende doelstelling: "Het GIPOD heeft tot doel om de informatiestromen, gerelateerd aan het proces van een geplande inname van de openbare weg in het Vlaamse Gewest, te optimaliseren en op die manier de hinder voor de maatschappij in haar geheel en de weggebruikers in het bijzonder te beperken."

Omdat GIPOD ook ingezet zal worden voor de realisatie van artikel 5 en 6 van de BBC-richtlijn, moet hier de doelstelling uit artikel 1/1 van de BBC-richtlijn aan toegevoegd worden.

Artikel 22

Dit artikel voegt een nieuw hoofdstuk 10/1 toe aan het GIPOD-decreet met specifieke bepalingen tot omzetting van artikel 5 en 6 uit de BBC-richtlijn.

Artikel 23

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/1 toe aan het GIPOD-decreet.

Artikel 8, §1 van het GIPOD-decreet is alleen van toepassing op werkopdrachten, die een inname van de openbare weg impliceren. Artikel 5 van de BBC-richtlijn spreekt over alle werken die geheel of gedeeltelijk met overheidsgeld worden gefinancierd, of ze nu op de openbare weg plaatsvinden of niet. Voor dit geval moet de plicht om een civiel werk in het GIPOD in te geven dus opengetrokken worden naar civiele werken, die gepaard gaan met een inname van het openbaar domein in het algemeen en evengoed met een inname van privédomein.

Dit sluit ook deels aan met de praktijk en de huidige mogelijkheden van GIPOD, die enigszins ruimer gaat dan het GIPOD-decreet doet vermoeden. Zo wordt GIPOD ook gebruikt voor werken op privédomein (bv. private verkavelingen, waar de wegenis op termijn overgedragen wordt aan de gemeente) of grote tracéwerken door privédomein, daar waar regelmatig openbaar domein wordt gekruist. Het GIPOD-systeem laat nu al toe dat zowel in privé als in andere openbare domeinen synergiezones worden aangeduid.

De BBC-richtlijn laat in artikel 5/5 toe civiele werken van gering belang vrij te stellen. Daarom wordt hier ervoor geopteerd de verplichting van artikel 5 van de BBC-richtlijn te beperken tot civiele werken die een gebied van meer dan $50m^2$ bestrijken. Deze beperking is ingeschreven in de definitie van 'civiele werken'

Voor het overige wordt het bestaande systeem van artikel 8, §2 en §3 behouden.

Artikel 24

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/2 toe aan het GIPOD-decreet.

Dit artikel zet artikel 6/1 van de BBC-richtlijn om. Omdat de plicht tot coördinatie beperkt wordt tot civiele werken die een gebied van meer dan $50m^2$ bestrijken, wordt deze beperking ook hier, via de definitie van 'civiele werken', doorgevoerd. Ook artikel 6 van de BBC-richtlijn maakt deze vrijstelling in het 5^e punt mogelijk.

Volgend deel van artikel 6/1 van de BBC-richtlijn wordt niet overgenomen: "De netwerkexploitanten verlenen uiterlijk twee weken vanaf de datum van ontvangst van het schriftelijk verzoek de gevraagde informatie onder evenredige, niet-discriminerende en transparante voorwaarden". Het normale GIPOD-systeem kent namelijk geen wachttijd van twee weken: zodra de informatie in GIPOD zit, kunnen anderen dit raadplegen.

Artikel 25

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/3 toe aan het GIPOD-decreet.

Dit artikel geeft gevolg aan artikel 5/2 van de BBC-richtlijn. De verplichting tot coördinatie geldt alleen wanneer de netwerkexploitant geheel of gedeeltelijk met overheidsgeld gefinancierde civiele werken uitvoert.

Een definitie van 'vergunning' is nodig omdat artikel 5 van de BBC-richtlijn bepaalt dat een verzoek tot coördinatie minstens één maand voordat het definitieve project wordt ingediend bij de bevoegde vergunningverlenende instantie, geformuleerd moet worden. De BBC-richtlijn verduidelijkt niet over welke vergunning het gaat. In de Vlaamse context kan het hierbij gaan over de omgevingsvergunning, de vergunning van het retributiedecreet of de toelating van het Onroerend Erfgoeddecreet. Belangrijk in dit kader is dat het GIPOD-decreet zelf voorziet dat synergieaanvragen voor werkopdrachten van categorie 1 uiterlijk 2 maand voor de start van de werken moeten ingediend worden.

Er zijn 4 situaties denkbaar:

- Er is geen omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen vereist voor de civiele werken, eventueel wel een vergunning volgens het retributiedecreet (deze termijn is niet in tegenspraak met de termijn uit het GIPOD-decreet), en zeker een toelating volgens het Onroerend Erfgoeddecreet: het besluit van de Vlaamse Regering van 16 mei 2014 betreffende de uitvoering van het Onroerend Erfgoeddecreet van 12 juli 2013 bepaalt in artikel 6.3.5 dat een beslissing over deze toelating binnen

30 dagen na de aanvraag moet genomen worden. Omdat de uiteindelijke termijn langer kan zijn dan de 2 maand uit het GIPOD-decreet: 1 maand voor de vergunningsaanvraag conform de BBC-richtlijn + 1 maand beslissingstermijn + de periode voor de werken effectief starten, moet de toelating volgens het Onroerend Erfgoeddecreet hier als referentie genomen worden om conform te zijn met de termijn uit de BBC-richtlijn;
- Er is alleen een vergunning volgens het retributiedecreet vereist. Deze vergunning moet ten laatste 30 dagen voor de aanvang van de werken aangevraagd en goedgekeurd worden. Dit betekent even lang als de 2 maand van het GIPOD-decreet.
- Er is een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen vereist voor de civiele werken. De termijn uit het GIPOD-decreet van 2 maand voor de aanvang van de werken kan geen conformiteit met de BBC-richtlijn garanderen omdat de omgevingsvergunning naar alle waarschijnlijkheid 2 maand voor de aanvang van de werken al ingediend en afgeleverd is. In deze gevallen wordt de omgevingsvergunning als referentie gebruikt.
- Er is geen enkele vergunning vereist, bv. soms bij de aanleg van infrastructuur op privédomein. In dit geval wordt de normale termijn van GIPOD, nl. 2 maand voor de aanvang van de werken, behouden

§2 bepaalt dat netwerkexploitanten minstens 2 keer per jaar hun jaarlijkse planning ingeven in GIPOD. Artikel 6/1 van de BBC-richtlijn vereist immers dat netwerkexploitanten informatie verstrekken o.a. over hun werken waarvoor binnen de 6 maand een vergunning zal aangevraagd worden. Het is ook de enige manier waarop de elektronische communicatieoperator systematisch op de hoogte kan zijn van geplande vergunningsaanvragen en zo de termijn van 1 maand voor de aanvraag van de vergunning uit artikel 5/2 van de BBC-richtlijn kan respecteren.

Artikel 11, §2 van het GIPOD-decreet voorziet in 2° dat een initiatiefnemer een coördinatievergadering kan organiseren met als doel werkzaamheden in de zone van zijn werkopdracht op elkaar af te stemmen. Het artikel bepaalt dat de initiatiefnemer hiertoe minstens de wegbeheerders, de maatschappijen voor geregeld vervoer en de beheerders van kabels en leidingen uitnodigt, voor zover de synergie-interessezones van deze partijen overlappen met de zone van de werkopdracht van de initiatiefnemer. Dit artikel blijft relevant, ook in het kader van de BBC-richtlijn en wordt daarom in §3 herhaald, aangepast aan de context van de BBC-richtlijn.

Artikel 5/2 van de BBC-richtlijn voorziet in het laatste lid nog dat lidstaten regels kunnen vaststellen voor de verdeling van de kosten die aan de coördinatie van civiele werken verbonden zijn. Bij de prijszetting moet erover gewaakt worden, zoals overweging (25) van de BBC-richtlijn aangeeft, dat de regeling geen verborgen staatssteun vormt. Dit is vooral relevant waar civiele werken geheel of deels met overheidsgeld bekostigd worden. Om er voor te zorgen dat, daar waar civiele werken met Vlaamse overheidssteun gerealiseerd worden, de overheidssteun overal op dezelfde wijze wordt ingezet (o.a. voor het deel van die steun dat voor coördinatie wordt ingezet), wordt een §4 in dit artikel opgenomen, dat de Vlaamse Regering de mogelijkheid biedt hierover een regeling op te maken. Binnen de sector wordt een verdeelsleutel voor de kosten voor de coördinatie van de civiele werken gehanteerd die opgesteld werd door de VRN (Vlaamse Raad voor Netwerkbeheerders).
Indien zou blijken, op basis van geschillen m.b.t. de coördinatie van werken dat deze regeling niet of niet meer voldoet, dan kan de Vlaamse Regering zelf deze prijszetting gaan regelen.

§5 voorziet een uitzondering voor kritieke nationale infrastructuur, conform de mogelijkheid van artikel 5/5 van de BBC-richtlijn. Als het federale niveau immers

zou beslissen dat het onveilig is informatie te delen over bepaalde kritieke infrastructuur, overeenkomstig artikel 4/7 van de BBC-richtlijn (zie artikel 8 van dit decreet), heeft dit onvermijdelijk ook repercussies op de coördinatiemogelijkheden. Het is zeer onwaarschijnlijk dat coördinatie, waarvoor overigens ook de informatie van artikel 4 van de BBC-richtlijn noodzakelijk is, in dat geval wel veilig is. Ook hier krijgt de Vlaamse Regering de mogelijkheid hier 'Vlaamse' kritieke infrastructuur aan toe te voegen.

Artikel 26

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/4 toe aan het GIPOD-decreet.

Voor geschillen over de coördinatie van civiele werken en transparantie van geplande civiele werken in het kader van de BBC-richtlijn wordt, naar het voorbeeld van Brussel en Wallonië een eigen Vlaamse geschillencommissie opgericht.

De BBC-richtlijn vereist dat de nationale instanties voor geschillenbeslechting juridisch en functioneel onafhankelijk zijn van de netwerkexploitanten.

De IGB zal bestaan uit volgende leden:
1° drie leden van de Raad van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie;
2° één lid van de Vlaamse Regulator voor de Media (Vlaamse Gemeenschap);
3° één lid van de Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (Franse Gemeenschap);
4° één lid van de Medienrat (Duitstalige Gemeenschap);
5° twee leden aangewezen door de Vlaamse Regering;
6° twee leden aangewezen door de Waalse Gewestregering;
7° twee leden aangewezen door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, waarvan één Nederlandstalige en één Franstalige.

Om de aldus opgebouwde deskundigheid maximaal in te zetten zal de Vlaamse Geschillencommissie allereerst de 2 leden bevatten, die door de Vlaamse Regering aangewezen zijn om te zetelen in het IGB. Gezien de helft van de leden van de IGB deskundig zijn op het vlak van telecom of media, is het best dat deze 2 leden, aan te wijzen door de Vlaamse Regering, vertrouwd zijn met niet-telecom netwerken. Omgekeerd zal het derde lid van de Vlaamse Geschillencommissie iemand zijn die vertrouwd is met media.

De partijen dragen volledig de kosten van de werking van de geschillencommissie. Dit omvat onder andere de administratieve kosten, de kosten van deskundigen en eventuele vergoedingen voor de leden van de geschillencommissie. Dit is in overeenstemming met artikel 10/2 van de BBC-richtlijn dat onder meer stelt dat de lidstaten kunnen bepalen dat de instantie voor geschillenbeslechting vergoedingen kan vragen ter dekking van de kosten voor het verrichten van de haar toegewezen taken.

Artikel 27

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/5 toe aan het GIPOD-decreet.

Dit artikel regelt de procedure voor de geschillencommissie.

Artikel 28

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/6 toe aan het GIPOD-decreet.

Dit artikel regelt het beroep tegen beslissingen van de geschillencommissie, conform artikel 10/6 van de BBC-richtlijn, dat bepaalt dat tegen elk besluit van o.a. de nationale instantie voor geschillenbeslechting beroep kan aangetekend worden bij een gerechtelijke instantie, overeenkomstig de nationale wetgeving. Het Marktenhof is hiervoor aangeduid naar het voorbeeld van het Samenwerkingsakkoord. Dit is een nieuwe sectie binnen het Hof van Beroep te Brussel, ingesteld met de wet van 25 december 2016 tot wijziging van de rechtspositie van de gedetineerden en van het toezicht op de gevangenissen en houdende diverse bepalingen inzake justitie. Het is de bedoeling dat deze sectie kennis neemt van gereguleerde marktzaken. Omdat het Samenwerkingsakkoord deze sectie aanduidt als bevoegde sectie en omdat de Richtlijn verantwoord wordt vanuit de doelstelling om de interne markt te bevorderen, lijkt deze sectie ook hier de meest aangewezen beroepsinstantie.

Parallel aan het beroepsmechanisme dat met het Samenwerkingsakkoord wordt ingevoerd ten aanzien van beslissingen van de IGB, voert dit decreet een beroepsmechanisme tegen de beslissingen van de geschillencommissie in bij het Marktenhof zetelend zoals in kort geding. Als dit decreet expliciet geen beroepsinstantie zou aanduiden, betekent dit immers dat beroepen tegen beslissingen van de geschillencommissie, die administratieve rechtshandelingen zijn, terechtkomen bij de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. De aanwijzing van het Marktenhof kadert in de uitoefening door het Vlaamse Gewest van een impliciete bevoegdheid in de zin van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen. Het is strikt noodzakelijk voor de uitvoering van bepaalde en adequate beroepsmogelijkheden tegen de beslissingen van de geschillencommissie. De bevoegdheid van het Marktenhof verandert hier niet door omdat bewust niet ingegrepen wordt op de procedurele regels uit het gerechtelijk wetboek. De weerslag van de betrokken bepaling is bijgevolg marginaal.

Het beroep tegen de beslissingen van de geschillencommissie bij het Marktenhof biedt de volgende voordelen:
- een bundeling van specialisatie van het Marktenhof gezien het Samenwerkingsakkoord de beroepen tegen beslissingen van het IGB ook toewijst aan dit Hof;
- de invoering van een effectief annulatieberoep bij een rechtsmacht die de mogelijkheid heeft om kennis te nemen van alle vragen in feite en in rechte;
- eenvormigheid van de rechtspraak;
- vereenvoudiging van de beroepsmogelijkheden ter zake;
- snelheid van de procedure.

Dit leidt tot de conclusie dat de toewijzing van de bevoegdheid kennis te nemen van de beroepen door het Marktenhof volkomen beantwoordt aan de vereisten inzake de impliciete bevoegdheden, zoals bepaald door artikel 10, BWHI.

Artikel 29

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/7 toe aan het GIPOD-decreet.

Artikel 11 van de BBC-richtlijn verplicht lidstaten sancties te voorzien voor inbreuken op de bepalingen uit de richtlijn. Sancties, die doeltreffend, evenredig en afschrikkend moeten zijn. Artikel 11 van dit decreet voorziet de sancties voor de sector-overschrijdende bepalingen. Dit artikel 16/7 voert in het GIPOD-decreet de sancties in voor inbreuken op de nieuwe artikelen 16/1 tot en met 16/3 uit datzelfde GIPOD-decreet.

Artikel 30

Dit artikel voegt een nieuw artikel 16/8 toe aan het GIPOD-decreet.

Dit artikel verwijst voor de procedurele bepalingen in verband met de administratieve geldboete naar artikel 16, §2 en §3 van het GIPOD-decreet.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding

Liesbeth HOMANS